

MUZEJNÍ NOVINY

Městské muzeum a TIC Rtně v Podkrkonoší

zdarma

roč. 2

č. 1/2024

Úvod

Vážení čtenáři,

první letošní číslo Muzejních novin je konečně tu a na následujících stránkách je připraveno hned několik zajímavých témat z minulosti Rtně v Podkrkonoší. Toto číslo je věnované kriminálním případům, ale i uměleckým dílům spojených s naším městem. Na duben, květen i červen vás čeká řada kulturních akcí, proto věnujte pozornost jejich nabídce na konci tohoto čísla. Hezké jarní měsíce přeje

redaktor Richard Švanda

Co pro vás máme nového?

Jak jsme již avizovali v předchozím čísle Muzejních novin, vydalo město Rtně v Podkrkonoší zcela nový prospekt věnující se skvostům zdejší architektury. Jsou zde prezentovány stavby, které svou historií patří buď mezi nejstarší v okolí, nebo vynikají nad jinými. Leták bude zájemcům k dispozici v městském muzeu během turistické sezóny. Kromě toho jsme obdrželi dotaci z Královéhradeckého kraje na nákup venkovních výstavních panelů. Díky nim můžeme část výstav umístit např.

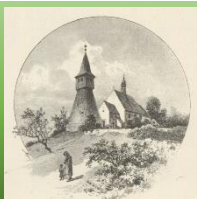
do prostoru náměstí či do areálu Rychty, čímž budou dostupné v kteroukoliv denní dobu. Na léto se rovněž otevře zrekonstruovaný sklep na Rychtě, v němž budou probíhat komornější akce, výstavy, nebo degustace vín. Změn dozná i expozice muzea, v níž vystavíme řadu exponátů, která byla dosud umístěna v depozitáři. A samozřejmě nebudou chybět doplňkové akce, jako např. vlastivědné vycházky.

(rs)

**V tomto
čísle
najdete:**

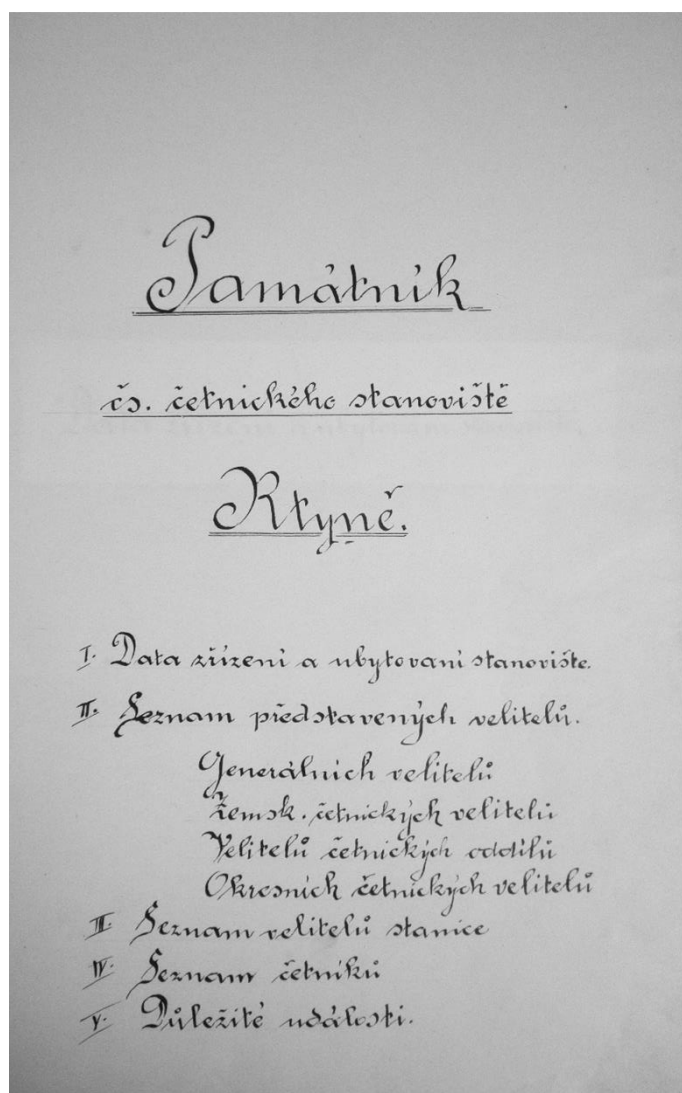

**Četnická stanice ve
Rtni v Podkrkonoší
str. 2**

**Rtně v obrazech
malířů
str. 8-9**

Četnická stanice Rtně v Podkrkonoší

Rtně byla vždy větší obcí, a proto není náhoda, že se zde nacházela i četnická stanice. Ve Státním okresním archivu v Trutnově je uložena část dokumentů týkající se její činnosti.

Hned na začátek zmiňme, kteří velitelé se ve Rtni vystřídali. Prvně jsou v četnickém památníku uvedeni nejvyšší policejní velitelé v království Českém, po nich následují zemští četniční velitelé a seznam zakončují velitelé stanice ve Rtni.

Od 1. dubna 1906 do 1. srpna 1907 zde velel Josef Schlögel, jehož vystřídal Ottokar Dráb. Mezi léty 1910-1914 byl velitelem jmenován Josef Valenta, v době války do roku 1919 pak Josef Strajchl; od roku 1919 do roku 1922 František Jeřábek a nejdéle sloužícím byl od roku 1922 do roku 1939 František Třešňák. Velitel stanice měl pod sebou dva muže a jak je patrné z archivních dokumentů, na těchto místech se dotyční střídali vždy po zhruba dvou letech. Četníci povětšinou nebyli odsud, ale přicházeli do Rtně z různých koutů východních Čech.

Četnická stanice sídlila v letech 1906-1916 v Kostelecké ulici v domě čp. 370 a následně se přemístila do kousek vzdáleného domu čp. 185 (obr. vlevo dole). Vůbec nejstarší záznam z četnického památníku se dochoval z roku 1849: „*Nejvyšším usnesením 8. června Jeho Císařského a Královského Apoštolského Veličenstva Císaře Františka Josefa I. schváleno zřízení četnictva pro celé území Rakouského císařství.*“

Během těch let, kdy četníci působili ve Rtni, prováděli nejenom rutinní kontroly, např. v době první a druhé světové války, ale také vyšetřovali zvlášť závažné delikty jako vraždy, případy žhářství apod. Po druhé světové válce byla četnická stanice změněna na stanici Sboru národní bezpečnosti Rtně v Podkrkonoší, která fungovala až do roku 1951, kdy byly tyto stanice (nejnižší články bezpečnostního aparátu) zrušeny a nahrazeny systémem okrskové služby. Na další stránce přinášíme některé zajímavé příběhy, které se v četnickém památníku nacházejí.

Zdroj: Státní okresní archiv Trutnov, Četnická stanice Rtně v Podkrkonoší, 1849–1945 (1947).

(rs, foto:rs)

Ze starých novin, kronik a matrik

OTCOVRAŽDA

Otřesný případ otcovraždy, který vyšetřovali rtyňští četníci v roce 1909, se odehrál v Batňovicích. Pachatel napadl svého 71letého otce v jeho domě. S sebou si přinesl tesařskou sekyru, jíž zasadil oběti několik ran do hlavy a nakonec mu několika ranami hlavu usekl úplně. Po vraždě vzal z postele slámu a vhodil ji do rozpálených kamen. Tím úmyslně založil požár, který se postupně rozšířil do celého stavení. Ohně a kouře si všimli sousedé, kteří nečekali příjezdu hasičů a požár rychle uhasili. Pachatel, jenž působil dojmem duševně nemocného, byl zadržen krátce po činu Ottokarem Drábem a Franzem Němcem a poslán k c. k. Okresnímu soudu v Úpici, odkud byl jako nevléčitelně duševně nemocný převezen do ústavu v Kosmonosech.

VYKOLEJENÝ VLAK

Dne 14. července 1910 v 11 hodin v noci vjel vlak jedoucí ze směru Červený Kostelec do stanice Svatoňovice-Úpice v důsledku nesprávného umístění výhybky na kolej zaplněnou nákladními vagóny. Cestující utrpěli lehká zranění a jeden nákladní vůz byl vážně poškozen. Většímu neštěstí zabránil strojvedoucí tím, že si včas všiml špatného vjezdu a okamžitě provedl úkony, aby vlak zastavil. Na místo se dostavili také rtyňští četníci, kteří zajistili místo nehody.

PROTIDRAHOTNÍ NEPOKOJE

Dne 28. září 1911 kolem 16. hodiny se na silnici mezi Zálesím a Malými Svatoňovicemi shromáždilo 400 továrních dělníků z Úpice, Zálesí a Malých Svatoňovic, kteří pronásledovali nájemce švestkových sadů a poté se na švestky vrhli a zničili, co se dalo. O incidentu informovala policejní stanice v Batňovicích a Rtyni, načež pět četníků se okamžitě vydalo na místo události a nastolilo pořádek. Jednotka identifikovala mnoho lupičů švestek a nahlásila je c. k. Okresnímu soudu v Úpici.

HORNICKÁ STÁVKA

Dne 9. dubna 1912 vstoupili horníci v Malých Svatoňovicích kvůli snižování mezd, rušení pracovních úvazků a upravování pracovní doby do stávk, která trvala až do 10. června. V tomto období docházelo k častým nepokojům ze strany stávkujících a jejich příbuzných. Celkem muselo být nasazeno 8 četníků, zadrženo a předvedeno k Okresnímu soudu v Úpici bylo celkem 74 osob.

Zdroj: Státní okresní archiv v Trutnově, Četnická stanice Rtyň v Podkrkonoší, 1849-1945 (1947), Četnický památník, s. 9-10.

(rs)

Příběhy rtyňských domů – 7. díl

V pokračování seriálu o rtyňských domech bychom se tentokrát věnovali někdejšímu hospodářskému stavení, dnes rodinnému domu, který nese číslo popisné 878. Stojí na pozemku, kde kdysi stávala hospodářská usedlost s číslem 133, kde se říkalo „na kopci u Středů“. Čeněk Středa byl vášnivým ochotníkem, dlouholetým předsedou ochotnického spolku a mimo to vedl svépomocnou pojišťovnu chovu hospodářského zvířectva. Dostal pojmenování „strýček Středa“. Ve sčítacích arších z období sčítání lidu v roce 1921 jsou v tomto stavení uváděni, kromě Čeňka Středy ml., také jeho dcera Marie (pomáhala vést domácnost), služka Zdeňka Pechancová a pomocník Alois Tham (Němec z Trutnova). Ve výměnku tu dále žil Čeňkův otec s manželkou Amalií, vnukem Josefem Kuldou a vnučkou Annou Kuldovou.

Po úmrtí Čeňka Středy se jeho manželka provdala za Františka Nágla, který ve Rtyni provozoval povoznictví. František Nágl mladší zbíral stávající dřevěné budovy čp. 133 a vedle na kopci si postavil nový obytný rodinný dům.

Výřez ze stabilního katastru. Stavení označeno číslem 229. Žlutá barva indikovala, že stavení bylo dřevěné, nikoliv zděné (zdroj ČÚZK)

Pohled na stavení čp. 133 na leteckém snímku z roku 1947 (zdroj ČÚZK)

Je velmi pravděpodobné, že toto hospodářské stavení patřilo mezi nejstarší ve Rtyni. V první polovině 19. století je uváděn jako majitel František Beneš. Stavení – jak již bylo vzpomenu – bylo dřevěné, což dokládá i otisk skici stabilního katastru. Náležely k němu poměrně velké pozemky táhnoucí se od domu podél dnešní ulice Rychetského, kolem kapličky až k rozcestí dnešní ulice V Poli. Ke stavení patřily také hospodářské budovy (dnes již rovněž zaniklé).

Zdroje: Státní okresní archiv Trutnov, Okresní úřad Trutnov I, 1850 - 1945 (NAD 823); inv. č. 25257; ukl. j. 1089; Rtyň v Podkrkonoší čp. 1-220 Pamětní kniha obce Rtyň v Podkrkonoší, díl VIII., 1952-1956, rukopis uložený na MěÚ Rtyň v Podkrkonoší.

(rs; foto: ČÚZK)

Boj o rtyňský kostel

Ruku v ruce s vyhlášením Československé republiky se řada obyvatel rozhodla odklonit také od římskokatolické církve, která byla pro mnohé téměř synonymem nenáviděné monarchie. Vznik Církve československé husitské byl možnou alternativou. Jejím ustanovením však vznikla rovněž řada problémů, např. to, kde se budou věřící scházet. V roce 1921 proto představitelé Církve československé husitské žádali, aby mohli užívat kostela společně s katolíky. Tato výzva se nesečkala s pochopením, a proto 1. května vtrhlo několik občanů do kostela, kde se tou dobou zdržoval i farář Emil Novák.

Dav vyvlekl faráře násilím ven a zabral kostel pro své potřeby. Netrvalo dlouho, dorazili četníci, kteří rychle přinutili dav opustit prostory svatostánku a největší rebelanty odvedli na stanici. V souvislosti s touto výtržností bylo odsouzeno 22 osob k trestu odnětí svobody a finančnímu vypořádání za způsobené škody. Situace se ve Rtyni uklidnila teprve v roce 1922, kdy byla v dnešní Kostecké ulici vystavěna farní budova Církve československé husitské. Ke slavnostnímu otevření 22. srpna 1922 se sešlo na 3000 osob.

V týž den uspořádala římskokatolická farnost u příležitosti opravy kostela a jeho nové vnitřní výmalby slavnost svěcení. Sešlo se na ní 1500 věřících. Vzhledem k nevraživosti mezi oběma vyznáními byli do Rtyně povoláni znovu četníci, aby zajistili klid. Naštěstí se obě akce setkaly s klidem v obou táborech. O rok později byl dokončen také Husův sbor, čímž získali věřící novou modlitebnu a spor o využití kostela sv. Jana Křtitele tak byl konečně vyřešen. Slavnostního otevření se zúčastnilo na 2500 osob. Sbor získal nové zvony a v jeho interiéru byla umístěna i pamětní deska se jmény padlých v 1. světové válce.

Zdroje: Státní okresní archiv v Trutnově, Četnická stanice Rtyně v Podkrkonoší, 1849-1945 (1947), Četnický památník, s. 11-13.

(rs; ilustrace: Silvie Vondřejcová)

Val Protektorátu Čechy a Morava

Před 80 lety, v roce 1944, se Německo pomalu dostávalo do tísně. Ani zahájení totální války a nasazení veškerých dostupných prostředků již nemohlo krach Velkoněmecké říše zastavit, což si uvědomovalo stále více nacistických funkcionářů. Přesto se snažili udělat cokoli, aby hrozící pád přece jen odvrátili. Jedním z nich byl státní ministr Protektorátu Čechy a Morava Karl Hermann Frank.

V září 1944 byla příkazem vrchního velení wehrmachtu na Slovensku zřízena tzv. ochranná zóna. Úkolem zde dislokované německé armády bylo vybudovat proti ruské hrozbě na slovensko-polské hranici obrannou linii. Chyběl však tolik potřebný čas. A Rusové zatím postupovali dál. Proto už 10. září informoval SS-Obergruppenführer a německý státní ministr K. H. Frank, že „výstavba obranného pohraničního opevnění podél moravsko-slovenské hranice se ukazuje být nutná. K plánování a projednání základních otázek bude zřízen velitelský štáb opevněného pásma Morava, jemuž budu předsedat“.

Výstavba ochranného valu Protektorátu Čechy a Morava se koncem roku 1944 pomalu rozbíhala. K rozsáhlým pracím byly povolány jednak jednotky Říšské pracovní služby (RAD), jednak mladí lidé – ročníky 1921, 1922 a 1923 – především z moravského venkova. Jejich účast na stavbě opevnění byla v oběžníku z 6. prosince 1944 uváděna jako nezbytná z důvodu „zákopových prací pro obranu vlasti“.

Mobilizace pracovních sil vycházela z nařízení o nouzové službě, podle něhož museli mladí lidé nastoupit do polovojenských jednotek Luftschutz a Technische Nothilfe. Podle dochovaných archivních zpráv z počátku ledna 1945 se polní opevnění stavělo ve dvou moravských okresech s působností pracovních úřadů v Moravské Ostravě a Olomouci. Přestože těžiště prací leželo na Moravě, proběhly menší práce i ve východních Čechách. Už od podzimu 1944 se upravovala část předválečné československé pevnostní linie v Jestřebích horách, na Trutnovsku a částečně v Krkonoších.

Nejednalo se o masivní přípravy, jako tomu bylo na Moravě. Úpravy se týkaly jen objektů lehkého opevnění (řopíků), které nebyly zlikvidovány na počátku existence protektorátu. Němci u některých z nich vyřízli vnitřní části střílen pro lepší výhled z objektů a možnost umístění kulometů MG 34 a 42. Poslední německé naděje vkládané do opevnění v protektorátu se nenaplnily. Lidé již práci bojkotovali, přestože ještě koncem dubna přišel příkaz, v němž stálo, že „je nezbytně důležité, aby opevnění zadrželo nepřátelská vozidla a tanky“. První květnové dny jasně ukázaly marnost veškerých snah. Strůjce stavby ochranného valu K. H. Frank 9. května narychlo opustil Prahu. V Rokycanech byl zadržen americkými hlídkami a po výslechu vydán české justici. Dne 22. května 1946 byl na Pankráci popraven. Projekt, který v roce 1944 zahájil, dokončit nestačil.

Zdroje: ŠVANDA, Richard. Ochranný val Protektorátu Čechy a Morava. *Military revue*, 2018, č. 4, s. 16-17.

(rs; foto: archiv autora)

Příběhy muzejních předmětů

Prkno z lomenice z roku 1803

Lomenicí se v lidové architektuře myslí podle typu střechy trojúhelníkový nebo lichoběžníkový prkenný štít. Prkna jsou skládána do různých obrazců a spáry kryty lištami, někdy ozdobně vyřezávanými. V dolní části bývá lomenice zakončena malou stříškou zvanou podlomenice, nahoře pak může být zakončena kabřincem či záklopovým prknem (v případě polovalbové střechy), po stranách bývají takzvaná okřídlí. Uprostřed lomenice se někdy umísťovalo vodorovné prkno se zbožnou průpovědí. Někdy byl v horní části zavěšen obrázek světce. Jedno z takových prken lomenice se nachází i v muzejním depozitáři. Je na něm takřka nečitelný nápis, ale z toho, co je patrné, víme, že pochází z místní chalupy, která byla dokončena někdy v roce 1803. Spatřit staré lomenice je dnes již takřka nemožné, neboť přestavbou či zbouráním starých stavení z nich tato krásná část zmizela. Přesto najdeme ve Rtyni v Podkrkonoší zajímavé výstavní štíty, jejichž autorem byl tesařský mistr Antonín Kulda. Narodil se 27. února 1889. Bydlel v domě čp. 383 v dnešní Hronovské ulici. Práce se dřevem pro něho byla nejenom koníčkem, nýbrž i prací. Jeho práce při zhotovení okrasných štítů ve 20., a 30. letech minulého století lze dnes vidět na mnoha domech po celé Rtyni. Pan Kulda zemřel v roce 1971.

Stavení čp. 383

Antonín Kulda

(rs; foto: MM Rtyně v Podkrkonoší)

Rtyně v Podkrkonoší v obrazech malířů

Rtyně v Podkrkonoší je posazena do krásného údolí lemovaného na jedné straně Jestřebími horami a v pozadí Krkonošemi. Stará Rtyně byla klidnou obcí s malebnými zákoutími, jež se stala vyhledávanými místy malířů, z nichž jmenujme následující:

Julie Winterová-Mezerová (narozena 28. února 1893 – zemřela 2. května 1980) byla úpická malířka, zakladatelka a členka výstavního výboru Kruhu výtvarných umělkyní. Vystudovala UMPRUM v Praze (1910-1914), věnovala se krajinomalbě, žánrům, podobiznám, figurálním kompozicím a také tvorbě zátiší. Studijně vycestovala do Německa, Itálie, Jugoslávie, Španělska, Francie, Belgie a Finska. Od roku 1929 tvořila v Paříži a vystavovala s místními uměleckými skupinami. Vytvořila cyklus květinových portrétů, známé jsou také její studie moře. Vystavovala hojně u nás i v zahraničí (Paříž, Bělehrad, Sofie, Záhřeb, Bukurešť). Z jejích děl vztahujících se ke Rtyni jmenujme obrazy, na nichž zachytila rtyňskou rychtu – místo setkávání členů selského guberna během selského povstání roku 1775 (obrazy první a druhý od vrchu).

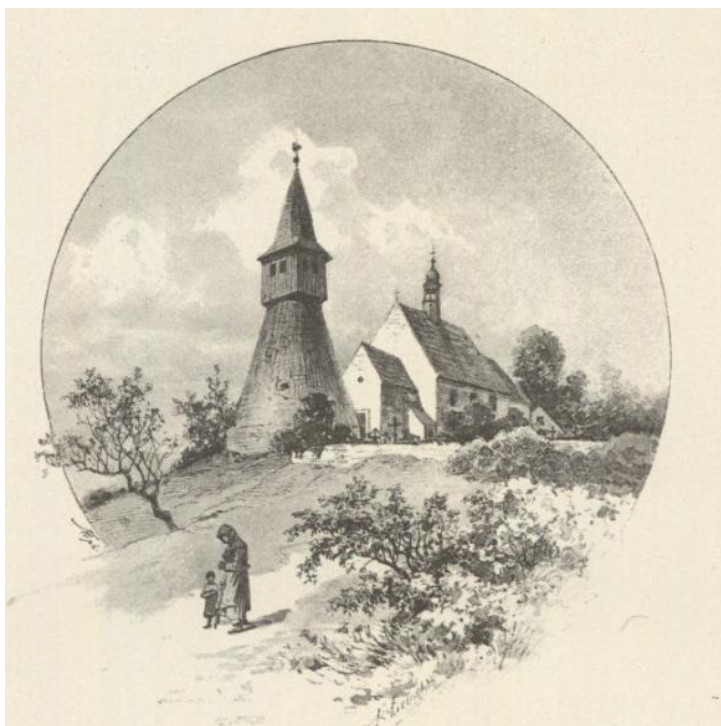
Na podobné téma vytvořil další obraz **Václav Fiala** (1896-1980). Narodil se v Praze. Studoval na Soukromé malířské škole ve Vídni, na Vyšší umělecké škole v Charkově, AVU v Petrohradě a studia zakončil na pražské AVU u prof. Švabinského. Studijní stipendium získal v Paříži. Věnoval se malbě, známkové tvorbě, bankovkové grafice a knižním ilustracím, pro které používal především kresbu tužkou, perokresbu, kolorovanou kresbu a akvarel; vždy dbal na dodržení historických reálií. Za svou tvorbu získal řadu ocenění doma i ve světě. Ve Rtyni je nejznámější jeho obraz zachycující vzbouřené sedláky táhnoucí kolem rtyňské rychty (obrázek vpravo zcela dole).

Ilustrace k několikadílnému cyklu Čechy, s podtitulem společnou prací spisovatelův a umělců českých, vytvořil **Karel Liebscher** (24. února 1851 Praha – 20. dubna 1906 tamtéž), český malíř – krajinář a ilustrátor.

(pokračování na další straně)

Rtyně v Podkrkonoší v obrazech malířů

Zajímavá je jeho ilustrace rtyňské zvonice (obrázek první shora). Ta zde připomíná jehlan bez bočních stěn. Vzhledem k tomu, že se jednalo o dílčí ilustraci v tak rozsáhlém díle, nelze autorovi zazlívat, že nevěnoval konstrukčním detailům tolik pozornosti.

Nesmazatelnou stopu zanechal grafik a malíř **Josef Prouza** (1921-2006). Prouza se narodil ve Rtyni v Podkrkonoší v roce 1921 v domku na Náměrkách, kde měl v dospělosti v podkroví svůj ateliér. V Náchodě vystudoval střední Obchodní školu. S malováním začal jako samouk, později byl žákem akad. malíře Rudolfa Klimoviče, Jindřicha Mahelky a Jaroslava Keisera. Vedle olejomalieb, temper a pastelů vyzkoušel tuší lavírované kresby, jejichž úsporné kompozice ho přivedly k technice suché jehly a dřevorytu. Mistrovství své umělecké tvorby dosáhl v dřevořezech. K nejvýznamnějším dílům z 60. a 70. let minulého století patří cykly Z rodného kraje, Z domova, Vysočina, série Hornická krajina, Mosty a Z Náchodska. Navrhl výtvarná řešení interiérů základní školy a smuteční obřadní síně ve Rtyni. Z pozdějších let vyniká jeho tvorba v oblasti užité grafiky. Jeden z jeho obrazů vidíte vlevo uprostřed.

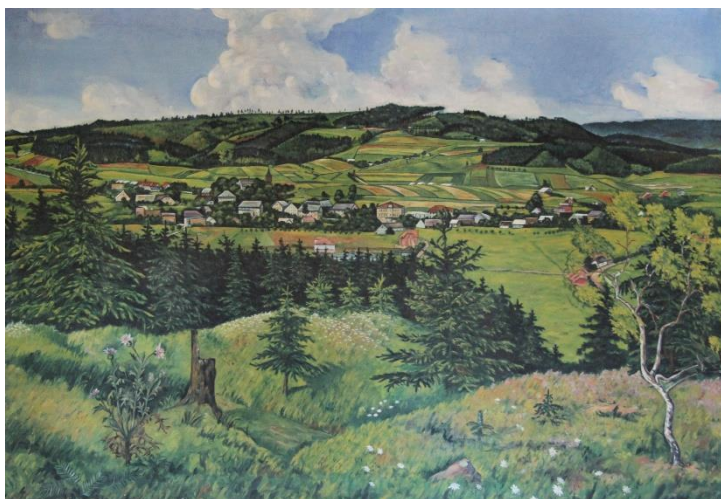

Rtyni v Podkrkonoší bychom našli i v díle **Pavly Fořtové-Šámalové** (narozena 23. 7. 1886 v Praze, zemřela roku 1974). Studovala malbu u Heleny Emingrové, Emy Krostové a Václava Jansy. Podnikla mnoho studijních cest do Egypta, Řecka, Dalmácie, Paříže a Mnichova.

Známe však také řadu děl, jejichž autor je neznámý. Řada obrazů je umístěna v depozitáři rtyňského muzea, nebo je součástí majetku města.

Pokračování příště

(rs; foto: Městský úřad Rtyně v Podkrkonoší)

Knižní novinky z našeho regionu

MALÝ PRŮVODCE NÁCHODSKÝMI HOSPODAMI, HOTELY, VINÁRNAMI...

Richard Švanda, Náchod 2024

Nová publikace regionálního historika Richarda Švandy zavede čtenáře do dob, kdy v Náchodě nebyla nouze o hostince, vinárny, kořalny a další podobná zařízení. Na 96 stránkách je prezentováno takřka šest desítek těchto náchodských zařízení. Text doplňuje řada fotografií a ilustrací.

BOJ V TĚŽKÉM OPEVNĚNÍ

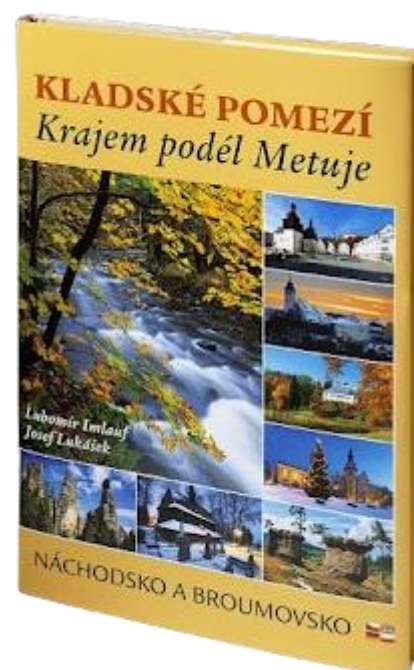
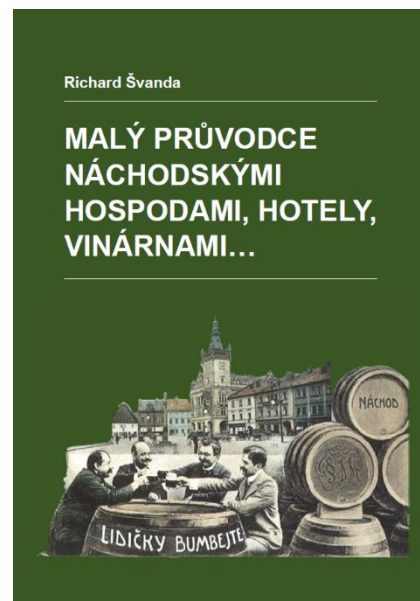
Jan Hrubecký, Jiří Vaněček

O československém opevnění již byla napsána celá řada odborných i populárně-naučných publikací. Autorské duo se snaží čtenáře a zájemce o opevnění seznámit s trochu odsouvanou kapitolou a to, jaké činnosti by osádky pevností museli vykonávat během míru a v boji. Na takřka 300 stránkách se dozvíte řadu nových informací, které doprovodí mnoho ilustrací a fotografií.

KLADSKÉ POMEZÍ - KRAJEM PODÉL METUJE NÁCHODSKO A BROUMOVSKO

Na letošní rok se připravuje dotisk publikace s fotografiemi Lubomíra Imlaufa, který připravil sérii fotografií z Kladského pomezí, malebného kraje na severovýchodě Čech. Původní vydání z roku 2016 bude doplněno o nové fotografie a texty.

(rs)

Rozhovor

Petr Hejzlar | o filmu a nejen o něm

Petr Hejzlar se narodil v Náchodě. Dnes ale žije ve Lhotě za Červeným Kostelcem. Již ve svých 18 letech natočil první celovečerní film „Z města na venkov“. Jak se však dostal k filmu, a co plánuje ve Rtyni v Podkrkonoší, vysvětluje sám v rozhovoru pro Muzejní noviny.

Dokončujete nový film Tvář pomsty. Povězte nám o něm víc.

Je to rozhodně jiný projekt, než jsem byl doposud zvyklý, ale život je změna. Jedná se o dramatický příběh s thrillerovým nádechem. Jsem zvyklý psát si scénáře sám, ale byl jsem osloven spisovatelkou Zlatou Nesnídalovou, abych si scénář přečetl a popřemýšlel o obsahu. První náhled se mi zdál hodně literární, upravil jsem jej do více filmové podoby a vše s autorkou původního scénáře projednal za jejího souhlasu. Několik měsíců trvaly samotné přípravy, obsazování herců, výběr lokalit, shánění finančních prostředků apod. Zkrátka velice náročný proces. Velká poklona a díky patří skvělým lidem, přátelům a kolegům za to, jak se do příprav, ale i natáčení zapojili. Je to pro mne jako pro autora filmu velice emotivní. Dne 10. dubna 2021 klapla první klapka a kamery se daly do pohybu. Máme za sebou skvělých 15 dní čistého natáčení od brzkých ranních hodin až do pozdních večerů. Natáčelo se například v Náchodě, Červeném Kostelci, Novém Městě nad Metují, Radvanicích a Rtyni v Podkrkonoší, kde se natáčela poslední scéna koncem června a nyní mohu hrdě prohlásit, že máme HOTOVO!“

A jaké plány máte do budoucna?

Nejprve bych rád se svou produkcí vydal do kin rozdělané projekty, které máme připravené. V nejbližší době chystáme zmíněný film Tvář pomsty.

Doplňme, že se Petr Hejzlar aktivně zapojil do marketingu hudební skupiny The Last Bad Day. Letos v létě chystá ve Rtyni v Podkrkonoší benefiční akci formou koncertu k získání finančních prostředků pro postiženého chlapce Sebastiena Maxe Křeche ze Rтынě v Podkrkonoší, který se potýká s vrozenou skoliózou páteře.

(rs; foto Petr Hejzlar)

JARNÍ AKCE VE RTYNI V PODKRKONOŠÍ

DIVADLO: STALO SE V CHAMONIX

Kriminální komedie v podání Náchodské divadelní scény.

Kino Na Rychtě, 20. 4. 2024, zahájení v 19.00 hod.

Vstupné: dospělí 100 Kč, senioři, studenti a děti 70 Kč.

Prodej vstupenek na místě 30 minut před zahájením představení.

ČARODĚJNICE

Tradiční čarodějnické veselí s bohatým programem proběhne v areálu Na Rychtě. Čeká vás průvod, čarodějnické tanečky, stezka s odměnami, taneční program s kozou, loutkové divadélko, hudební vystoupení, zapálení vatry, ohňová show a mnohé další.

27. 4. 2024, zahájení v parku Lipky v 14:30 hod.

Vstupné zdarma

KOLETOVA RTYNĚ SPOJENÁ S OSLAVAMI 160. VÝROČÍ ZALOŽENÍ KOLETOVY HORNICKÉ HUDBY

Kromě Koletovy hornické hudby uslyšíte hrát také hosty, kterými budou Dechový orchestr mladých z Němcic nad Hanou, Musikverein Maihingen z Německa a Dechový orchestr ze ZUŠ Trutnov. Kromě jednotlivých vystoupení orchestrů se také můžete těšit na závěrečný společný monstrkoncert všech zúčastněných orchestrů, na pochod městem a večerní zábavu-

18. 5. 2024, přírodní amfiteátr Na Rychtě

Předprodej vstupenek na www.koletovka.cz.

DEN MĚSTA

Tradiční akce, již se zúčastní spolky a sdružení z města a okolí.

15. 6. 2024, náměstí Horníků

Vstupné zdarma

Muzejní čtvrtletník vydává Město Rtyně v Podkrkonoší, Hronovská 431, 542 33 Rtyně v Podkrkonoší, IČO: 00278238. Povolení MK ČR E 24310.

Odpovědný redaktor: Mgr. Richard Švanda (rs).

Muzejní čtvrtletník je k dostání zdarma na Městském úřadě ve Rtyni v Podkrkonoší, na pokladně rtyňského muzea (v době letní tur. sezóny), v Městské knihovně Rtyně v Podkrkonoší a ve vybraných informačních centrech Kladského pomezí. Změna programu uvedených akcí vyhrazena – pro aktuální informace vždy sledujte webové stránky a facebook města Rtyně v Podkrkonoší a muzea.

Příští číslo vyjde v červnu 2024.

Městské muzeum a turistické informační centrum Rtyně v Podkrkonoší, Kostecká 141, 542 33 Rtyně v Podkrkonoší / www.muzeumrtyne.cz / e-mail: muzeum@mestortyne.cz / tel. 602 123 990